

KOMISJA

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO PRACOWNIKÓW MIGRUJĄCYCH

DECYZJA NR 205

z dnia 17 października 2005 r.

w sprawie zakresu pojęcia „bezrobotnie częściowe” w odniesieniu do pracowników przygranicznych

(Tekst mający znaczenie dla EOG oraz Umowy między UE a Szwajcarią)

(2006/351/WE)

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO PRACOWNIKÓW MIGRUJĄCYCH,

uwzględniając art. 81 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek oraz do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie ⁽¹⁾, na mocy którego obowiązkiem Komisji Administracyjnej jest rozpatrywanie wszelkich spraw administracyjnych, wynikających z przepisów rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 i rozporządzeń późniejszych,

uwzględniając art. 71 ust. 1 lit. a) wspomnianego rozporządzenia,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 71 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 zawiera przepis stanowiący odstępstwo, dla pracowników przygranicznych całkowicie bezrobotnych, od ogólnej zasady *lex loci laboris* wymienionej w art. 13 ust. 2 lit. a) tego rozporządzenia.
- (2) Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich orzekł, że w celu ustalenia, czy pracownik najemny przygraniczny może być uważany za częściowo lub całkowicie bezrobotnego, w rozumieniu art. 71 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia, należy stosować jednolite kryteria wspólnotowe, a ocena ta nie może opierać się na kryteriach prawa krajowego ⁽²⁾.
- (3) Zważywszy na to, iż z praktyki krajowych instytucji zabezpieczenia społecznego w różnych państwach członkowskich wynikają różnice interpretacyjne w odniesieniu do określania rodzaju bezrobotnia, należy uściślić zakres tego artykułu w celu przyjęcia jednolitych i obiektywnych kryteriów jego stosowania przez wspomniane instytucje.
- (4) Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich orzekł, że jeżeli pracownik przygraniczny nie ma już żadnego związku z właściwym państwem członkowskim, i jeżeli jest on całkowicie bezrobotny, zasiłek dla bezrobotnych wypłacany jest przez instytucję miejsca zamieszkania i na jej koszt.

⁽¹⁾ Dz.U. L 149 z 5.7.1971, str. 2. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 631/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 100 z 6.4.2004, str. 1).

⁽²⁾ Orzeczenie „R. J. de Laat/Bestuur van het Landelijk instituut sociale verzekeringen” w sprawie C-444/98 z dnia 15 marca 2001 r., Zb. Orz. 2001 r., str. I-2229 i kolejne.

- (5) Ocena istnienia lub utrzymywania stosunku pracy oparta jest wyłącznie na ustawodawstwie kraju zatrudnienia.
- (6) Cel art. 71 tego rozporządzenia, jakim jest ochrona pracowników przygranicznych, nie zostałby osiągnięty, jeżeli pracownik będąc zatrudniony przez to samo przedsiębiorstwo w państwie członkowskim innym aniżeli państwo, na terytorium którego on zamieszkuje – również w przypadku czasowego zawieszenia zatrudnienia – byłby uznany za całkowicie bezrobotnego i musiałby zwrócić się do instytucji miejsca zamieszkania, aby skorzystać z zasiłku dla bezrobotnych,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

- 1) Dla celów stosowania art. 71 ust. 1 lit. a) rozporządzenia określenie rodzaju bezrobocia – częściowe lub całkowite – zależy od stwierdzenia utrzymywania lub braku wszelkiego umownego stosunku pracy między stronami, a nie od długości okresu ewentualnego czasowego zawieszenia działalności.
- 2) Pracownika przygranicznego, który pozostaje zatrudniony przez przedsiębiorstwo w państwie członkowskim innym, aniżeli państwo na terenie którego on zamieszkuje, i którego działalność zostaje zawieszona, przy czym w każdej chwili może on zostać przywrócony na swoje stanowisko pracy, uważa się za częściowo bezrobotnego, a odpowiednie świadczenia są wypłacane przez właściwą instytucję Państwa Członkowskiego miejsca zatrudnienia, zgodnie z art. 71 ust. 1 lit. a) pkt i) rozporządzenia (EWG) nr 1408/71.
- 3) Jeżeli pracownik przygraniczny nie ma już żadnego związku z państwem członkowskim miejsca zatrudnienia, ponieważ przestał istnieć umowny stosunek pracy – jak w przypadku rozwiązania umowy o pracę lub jej wygaśnięcia – takiego pracownika uważa się za całkowicie bezrobotnego, zgodnie z art. 71 ust. 1 lit. a) pkt ii) rozporządzenia (EWG) nr 1408/71, a świadczenia są udzielane przez instytucję miejsca zamieszkania i na jej koszt.
- 4) Niniejsza decyzja ma zastosowanie od pierwszego dnia miesiąca następującego po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Przewodniczący Komisji Administracyjnej
Anna HUDZIECZEK
